بدون عنوان

شماره پرسش: ۴۰۱۷۱

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۴/۳/۲۰ ۱۴:۳۰:۲۹

متن پرسش

استاد جان سلام: داشتم فتوحات حضرت ابن عربی سلام الله علیه را می‌خواندم که در جایی در بحث غدیر به نکته ای ناب دست یافتم، و آن تقیه ی این مرد بزرگ و الهی بود، جایی که در جلد ۱۰ با زیرکی و تیزهوشی نکته ی موجب بروز اختلاف را از حدیث غدیر فاکتور می‌گیرد و به زیبایی هرچه تمام تر تشیع خود را با تقیه ای لطیف بروز می دهد، با اینکه عده ای قبلا اشکال کرده بودند که موضوعاتی که بین شیعه و سنی مورد پذیرش است مثل متن حدیث غدیر (کتاب الله و عترتی) نیاز به تقیه ندارد بلکه عدم نقل آن یا کم کردن عباراتش مصداق تحریف است، اما بنده متذکر می‌شوم که این بزرگ مرد الهی و اعظم عارفان بالله با این حرکت زیبا و خیره کننده می‌خواهد تشیع خویش را به مخاطب نشان دهد، از این روست که آن مرد الهی فرمود: محی الدین شیعه ی خالص...، خلوصی که در مدعیان تشیع نیست و نیست و نخواهد بود.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین‌طور است. بنا به گفتهٔ آیت الله حسینی تهرانی در کتاب «روح مجرد» نظر مرحوم قاضی طباطبایی هم آن بوده که ابن عربی شیعه است و شواهد زیادی بر تأیید این سخن در میان است. موفق باشید